

ಸುಳ್ಳಾರ ಮಕ್ಕ ಸಲುವಾಗೇ ನಮ್ ಮನಿ ಸಂಸಾರ ಆಳ್ವಾಗ್ಯಾದ. ಮತ್ ಹಿಂದಲೇ ಮಗ್ಗನ ಬ್ಯಾರೆ ಇದೇ ದಂದ್ಯಾಕ ತಯ್ಯಾರ ಮಾಡ್ಯಾಳ. ಇನ್ನಷ್ಟ್ ಮನಿ ಹಾಳ್ ಮಾಡ್ಲೇಕ್ ಅಂತ ಮಾಡ್ಯಾಳ ಈ ಸಣ್ಣ ಜ್ಯಾತ್ಯಾಕಿ. ನಮ್ ಕುಲ್ಮ ಮರಾದಿ, ಮನಿ ಮರಾದಿ ಉಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ನಂಗ್ ಮಂದಿ ಚೀಲ್ಯಾ ಅಂತಾರ ಅಂತೆಲ್ಲೆ. ಹಳ್ಳಕ್ ಬಟ್ಟೆ ತೊಳ್ಳಾಕ ಹೋದ ಜಗದ ಮಲ್ಲವ್ವನ ಮಗ್ಗು ಮರೆವ್ವನ ಕೆಡಿಸ್ತಾನ. ಮರಾದಿಗಿ ಅಂಜಿ ಮಲ್ಲವ್ವ ಎಣ್ಣೆ ಕುಡ್ತು ಸತ್ತಾಳ್ವಾಸ್ಸ. ಅದ್ಯೆ ಈಗಿನ ಕಾಲ್ತಾನ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಂತನೇ ನಿಂಗ್ ಜಲ್ಮಿ ಮಾಡಿದ್ಲಿ' ಅಂದು ಆಚಿ ಓಣಿ ದಾರಿ ಇಡ್ಲೆ.

ಹೊತ್ತೇಲಿದೆಂಗೆಲ್ಲ ಓಣಿಗಿ ಓಣಿನೇ ಗಪ್ಪೆಚುಪ್ಪೆ, ಅಲ್ಲಲಿ ಒಂದಿಬ್ಬರಿ ಪೊಲೀಸ್ತು ಬಿಡಿ ಇಡ್ಲೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ರು, ಕೆಂಚಮ್ಮನ ಗುಡಿಮುಂದ ಎದ್ದು ಪೊಲೀಸ್ತು ಜೇಪ್ ನಿಂತಿದ್ರು. ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ರು

ಮಂದಿನ ನೋಡ್ಲೊತ ತಿಪ್ಪಣ್ಣ ಮಗ್ಗ ಎಡಗ್ಗಿ ಹಿಡ್ಲೊಂಡು ಊರಾಕ ಹೊಂಟಿದ್. ಅದ್ರ ಮಗ್ಗ ನೆದ್ರ ಮಾತ್ರ ಜಗದ ಮಲ್ಲವ್ವನ ಮನಿ ಮುಂದ ಬಿದ್ಲಿದ್ ನಾಲಿನ ಕಾಲ್ಮರಿ ಮ್ಯಾಲಿತ್ತು. ಊರಗ್ಗಿ ದಾಟಿ ನಡುಕ ಊರೊಳ್ಳ ಹೋಗ್ಲಿದ್ಲೆಂಗೆ ಮಗ 'ಯಪ್ಪ ಈ ಓಣಿ ಎಷ್ಟೆ ಸ್ವಚ್ಛಾದ್ಲಿ, ನಮ್ಮೊಣ್ಣಾಗ ಬರೀ ಊರ್ ಚರಂಡಿ ನೀರ್! ಬಚ್ಚಲ ನೀರ್ ರೋಡ್ಗೆ ಹಾಯ್ತವ, ಮಳಿಗಾಲದಾಗಂತ್ರ ಇಡೀ ಓಣಿಗಿ ಓಣಿನೇ ಗಬ್ಬೆ ನಾರ್ದದ ಅಂದ. ತಂದಿ 'ಅದ್ಲೆಪಾ..! ಚಂದ್ ಸಾಲಿ ಕಲ್ತೆಂದ್ರ. ಹಿಂಗ್ ಚಂದ್ ಮನಿ ಕಟ್ಟೊಂಡು ಓಣ್ಣಾಗ ರಾಜನೊತರ ಇರಬಹುದು' ಇಷ್ಟೆ ಹೇಳದ್ರಾಗ ಜಕಾತಿ ಸೌಕಾರ್ ಮನಿ ಬಂತು. 'ಯವ್ವಾ! ಗೌಡಾನಿ ಅಪ್ಪ ಸೌಕಾರ್ ಇಲ್ಲೇನಿ,' ಎಂದು ತಿಪ್ಪಣ್ಣ ಕೇಳಿದ. ದನಿ ಕೇಳಿದ ಗೌಡ್ಲಿ, ರೊಟ್ಟಿ ಮಾಡ್ ಬಿಟ್ಟೆ ಹರ್ರ ಬಂದ. 'ತಿಪ್ಪಾಸ್ಸ... ಯಾಕಲೋ ಬಂದಿರ್ಸ್ಸ.' ಎಪ್ಪ ಅಪ್ಪ